

שלא שייך להגיע לשם רק לאחר זיכור החומר ואין דרך אחרת לזה ע"ש].

עוד מספרים על מורי ורבי הכ"מ שבעלותו לאוטובוס התיישבה על ידו אשה שאינה מן הצנועות ורצה מורי ורבי להעיר לה אך מאידך שלא לביישה ואמר לה בנעימות שמבקש סליחה אבל הוא מוכרח ליידע אותה שיש לו כרוספדין. והיא היתה בטוחה שזה איזו מחלה מדבקת [או מחלת נפש] ומיד נסה על נפשה ועברה למקום אחר. אמנם כוונתו היתה שהוא לבוש ציציות דבתרגום [במדבר ט"ו ל"ח] מתרגמין לציצית כרוספדין. [שמעתי מהגר"י גרינימן שליט"א].

קדושת פיו ועיניו

מעולם לא שמענו מפיו איזה דבר גנאי על שום אדם ואפילו באופן שכבר הוכרח לומר על איזה ספר שאין דבריו נכונים היה קודם לכן מרבה בשבחו ורק אח"כ מעיר על דבריו בדרך כבוד.

כמו כן קדושת עיניו היתה להפליא ומכל מקום לא נמנע מלהתייחס באופן מיוחד לאלמנות ושבורי לב וכן לשכנותיו והכל בחכמה ובתבונה ובחן נפלא.

וחביבים היו לו דברי השאגת ארי' שאמר בערוב ימיו שלא היה לו זמן לחטוא וכמה הדברים מתאימים למו"ר שהיה שקוע כולו בד' אמות של עיון ההלכה ועשיית חסד בלא היסח הדעת כלל.

סיפרו שמו"ר הכ"מ נסע במונית שירות מירושלים לבני ברק שמו"ר בספסל האחורי [דהיינו בשורה בשלישית] ולפתע הבחין שבמושב הראשון יושבת אשה ומאחוריה יושב בחור מיד פנה לנהג ואמר דכיון שהוא תייר בארץ הוא מעונין